

exceptione & contradictione remota. Quod si nimia egestate omnes laborent, ad matricis seu viciniores ecclesias transferantur, cum facultate, tam diuersas parochiales, quam alias ecclesias disrupas in profanos vissus non sordidos erella tamen ibi cruce, conterendi. Et sic in effectu hæc distinctio S.S. Conc. cōcordat cum iure Canon. & per illud debet declarari meo iudicio decretum p̄d. dum tractat & probat, quod patroni, & alii, qui fructus ex Ecclesiis percipiunt, in subdūm teneantur ad eius separationem, deficiente fabrica ipsius ecclesie, ut hoc intelligatur, deducto necessario sibi ad suam sustentationem, ne alias non possit ecclesia seruire clericus sine alimento. Et ita videtur sensisse S. Conc. iuxta ius Canonic. quod submittit correctioni sanctæ matris Ant. de Fano in tract. de pign. 2. par. 4. memb. n. 107 fol. 45. & seqq. domin. meus Ant. de Padilla in auth. res que. n. 107. ecclesie.

Vidi ego iā litem agitari super hoc, cuius exp̄sitis debet rēcificari q̄dā cōmunita hereditaria huius diecessis & episcopatus Placent. quæ erat destruta tēpore cuiusdam clericis, qui ea auctoritate Apostolica tenebat & possidebat, & defunctus fuit. Tādem directa petitione, & libelo à defensione locorū piorū huius Episcopatus contra bona defuncti & eius heredem fuerunt condemnata bona defuncti & eius heres, vt solueret quantitatē necessariam ad reparacionē ipsorum eremitorum, quia fuit probatum, plures fructus percepti sunt ex hereditatib. & fundis ipsorum. Vidi et pro reedificando alio eremitorio & ecclesia, q̄ modicam fabricam & insufficientē habebat, & nullum clericum, nec parochianos, concessam fuisse licentiā ad eleemosynam petendā per villas & castra circumcīna à prælato huius diecessis, & iuste quidem, quia est ecclesia antiquissima, & maximē deuotio & admodum necessaria, quia est in campo eremita, vt iter facientes & transeuntes audire possint rem diuinam, & ideo non conueniat alio transferri.

SUMMĀRIA.

1. Dotis priuilegium anterioritatis non transit in cessionārum, & ei preferitur secunda dos non cessa.
2. Hoc procedit etiam p̄d. priuilegium exp̄sse cedatur in instrumento.
3. Dotis priuilegium anterioritatis non transit in heredem extraneum, & ei preferitur secunda dos.
4. Hoc fallit, praterquam si pro prima dote adit hypotheca exp̄ssa.
5. Hypotheca posterior exp̄ssa dotis, an preferatur exp̄ssa priori non priuilegiata?
6. Dominum rerum doctilum transit ipso iure soluto matrimonio in mulierem.
7. L. 4. tit. 2. lib. 5. ordin. Nou. Recop. Reg. declaratur.
8. Testes domestici, & consanguinei, & alii inhabiles ad testificandum, quo casu sunt idonei & plene probeni?
9. Seruus responsō credendum est, quando aliter veritas sciri non potest.
10. Ad probandum etiam alicuius, eius parentes sunt idonei testes.
11. Testes inhabiles ut fidem faciant, quia requiratur, & quo casu id locum habeat?
12. Quando cum uno teste inhabili concurredit alter fide dignus & validus probatus, nisi duo plures fidem faciunt priori exp̄ssa? Et Ang. quidem in auth. de qualit. dot. s. his cōsequitur, tenet, hoc casu p̄serri posterior exp̄ssam hypothecā dotis priori exp̄ssae, non priuilegia, quam opinionem dicit sequutum Saly. in l. assidus, in prin. n. 1. & Bal. Nou. de dot. in 10. p. prin. 16. limit. n. 36. Sed cōtrarium, imo q̄ prior exp̄ssa preferatur, tenet Saly. vbi supra, quia non bene allegatur per Dd. pro prima opinione: contrarium et tenet idem Bal. Nquilibet contrarius, vbi sup. n. 2. & h̄c est magis communis opinio, secund. Ias. vbi sup. n. 1. qui in tota illa latissime pro & cōtra examinat, & in neutrā se affixat, dicit et communem & magis communem Ant. de Fa-

Allegatio XI.

V isito processu dominiā T. in eius favorē resultat sequentia. Primo, q̄ licet dos tertie oppositoris sit secunda, preferitur in primā dote, q̄a prima dos prætenditur & petitur titulo cessionis facta aetori per heredem extraneū primā vxoris defuncti, quo casu, h. e. in cessionariū non trāsit priuilegiū dotis anterioritatis, & ei preferitur secunda dos, quotiescumq; eam petit & repetit mulier, cui sui promissa & data: ita tenet Bar. in l. post dotem, n. 35. ff. sol. mat. & opt. me alios allegans Bal. Nouel. in tract. de dote, in 10. par. prin. n. 24. & Tiraq. de vroq. retral. tit. de retral. lind. alimento. Et ita videtur sensisse S. Conc. iuxta ius gier. §. 26. gl. 1. nu. 78. fol. 209. tenet etiam alios allegans Canonic. quod submittit correctioni sanctæ matris Ant. de Fano in tract. de pign. 2. par. 4. memb. n. 107 fol. 45. & seqq. domin. meus Ant. de Padilla in auth. res que. n. 107.

Cōmunita de leg. Ex quib. t̄ constat, hoc proculdubio verū esse, quando cesso est ad cōmodū cessionarii & episcopatus Placent. quæ erat destruta tēpore cuiusdam clericis, qui ea auctoritate Apostolica tenebat & possidebat, & defunctus fuit. Tādem directa petitione, & libelo à defensione locorū piorū huius Episcopatus contra bona defuncti & eius heredem fuerunt condemnata bona defuncti & eius heres, vt solueret anterioritatis dotis, adhuc non transiret in cessionariū, quia priuilegium hoc personale est & non transiret in defunctum ex hereditatib. & fundis ipsorum. Vidi et pro reedificando alio eremitorio & ecclesia, q̄ modicam fabricam & insufficientē habebat, & nullum clericum, nec parochianos, concessam fuisse licentiā ad eleemosynam petendā per villas & castra circumcīna à prælato huius diecessis, & iuste quidem, quia est ecclesia antiquissima, & maximē deuotio & admodum necessaria, quia est in campo eremita, vt iter facientes & transeuntes audire possint rem diuinam, & ideo non conueniat alio transferri.

Vltra hoc cedens fuit heres extraneus mulieris, cui data fuit prima dos, quia ipsa mulier instituit ipsum in suo testamento heredem, quo casu ēt̄ dos a mittit priuilegiū anterioritatis, quis habeat tacitam hypothecā, & ei preferitur secunda dos, vt probatur in l. vnic. C. de priu. dotis, cuius verba sunt hæc: Scire debet, priuilegiū dotis, quo mulieres vñntur in actione de dote, ad heredē nō trāstre, per quem tex. ita tenet in terminis Bar. in l. 1. n. 1. & 2. ff. sol. matr. & ibi Rip. n. 32. testatur esse cōmuniten opini. sequitur etiam Greg. Lop. in l. 2. in gl. Aſas bīos. tit. 1. p. 5. testatur cōmuniten plures referens Ant. Gom. in l. 53. Taur. nu. 45. vñta quem tenet optimē Bald. Nou. vbi supra, nu. 28. & sic ex supradictis cōstat, duabus rationibus necessario præferendam esse secundā dotem primā, quod est singulare.

Verum hoc procedit, t̄ quoties pro prima dote nō est exp̄ssa hypotheca, sicut in nostro casu, quia non repertit expressa hypotheca p̄ prima dote, quia si adit hypotheca exp̄ssa anterior pro quoconq; debito, et non priuilegiato præterri debet dote posteriori, vt tenet gl. in l. assidus, verb. licet anterioris sint, ibi, tu dic tertio, C. qui pot. in pign. hab. quæ opinio cōmuniter tenet & practicatur secund. Bal. Nou. de dote, in 10. p. in princ. n. 1. & 2. vbi dicit, q̄ multi tenent cōtrariū, & late disputat, & gl. illa est cōmuniter ap. p. bala secud. Ias. in l. 1. ff. sol. mat. in 2. leit. quæ est fol. 22. n. dicit magis cōm plures referens contra Mart. Ant. Gom. in l. 53. Taur. n. 49. vbi dicit esse approbatam in l. 33. tit. 13. par. 5. & ibi notat Greg. Lop. in gl. Entonce.

Sed antiderit sit dicendum; Quotiescumq; mulier exp̄sa quę sed posteriorē hypothecā habet, an sit preferenda priori exp̄ssa? Et Ang. quidem in auth. de qualit. dot. s. his cōsequitur, tenet, hoc casu p̄serri posterior exp̄ssam hypothecā dotis priori exp̄ssae, non priuilegia, quam opinionem dicit sequutum Saly. in l. assidus, in prin. n. 1. & Bal. Nou. de dot. in 10. p. prin. 16. limit. n. 36. Sed cōtrarium, imo q̄ prior exp̄ssa preferatur, tenet Saly. vbi supra, quia non bene allegatur per Dd. pro prima opinione: contrarium et tenet idem Bal. Nquilibet contrarius, vbi sup. n. 2. & h̄c est magis communis opinio, secund. Ias. vbi sup. n. 1. qui in tota illa latissime pro & cōtra examinat, & in neutrā se affixat, dicit et communem & magis communem Ant. de Fa-

Vndecima Allegatio.

de Fallo de pig. 4. mēb. z. p. n. 100. & 101. fol. 144. vbi dicit, cujus, ejus parentes sunt idonei testes, quia verisimili illa suprad. in d. 1. assidus, hoc tenere, sed gl. illa recte inspecta loquitur, q̄a mulier habet tacitam, nos vero q̄a exp̄sa, & ibi examinat late, & h̄c secundā tenet satisfaciēs fidamētis contrarie partis adductis per Ias. vbi sup. quę & omnes suprad. refert, necessariū tū fuit hic eos referre propter faciliorē expeditionē & intellectū, hanc etiam opin. dicit cōmuniten & tenet recte defendēs Alciat. in d. 1. n. 17. & 18. vbi tenet cōmuniten clam & in abscondito perpetrari, ne possint probari, quo casu optime statutū est, quod testes minus idonei & alias inhabiles t̄ admittantur & fidē faciat, te-

Nec obstar, si dicatur, quod suprad. proxime opinio Dd. debeat intelligi, quotiescumq; ex natura actus, qui venit probados, alij testes haberi non possūt habitu nec actu, vt in conjuratione vel conspiratione, hec est & similib. quorū delictorū ea est natura, vt semper solent clam & in abscondito perpetrari, ne possint probari, quo casu optime statutū est, quod testes minus idonei & alias inhabiles t̄ admittantur & fidē faciat, te- sed quando in potentia portuissent alij testes interuenire, vt in homicidio, violentia, injuria & similib. quę de sui natura etiam non clam fieri solet, licet in actu non interuenient, nisi minus idonei & inhabiles, non reputantur hujusmodi testes idonei nec integrum fidem faciunt, vt tenet etiam opin. contra gl. il- lam & cum alijs tenet Greg. Lop. in d. 13. in gl. Entonce. vbi inquit, satis probari in illa l. dum æquiparat hiscū & mulierem, licet Ant. Gom. d. n. 39. in fin. simpliciter reprobat, vbi n. 40. sequitur cōmuniten opinionem supradictam aliquos supradictorum referens, sed non omnes, neque dicit cōmuniten.

6. Viterius fuit allegātū, t̄ quod dominū meum dotaliū, soluto matrimonio, trāsit ipso jure in mulierē, de hoc est tex. exp̄ressus in l. in reb. cū materia, C. de iur. dot. vbi dicitur id procedere, siue res immobiles sint, siue mobiles, siue estimatæ, siue nō, & quod creditores ēt̄ & celebrati, imo saepē fit coram testib. alijs, quam domestici & consanguinei, licet cōmuniten & frequenter soleat fieri coram dictis domesticis & consanguineis, non sunt idonei testes, nec fide digni domestici & consanguinei, quos produxit dicta domina. vt probat exp̄ressus l. 3. tit. 13. p. 5. v. Mas si en los bienes.

7. Fuit etiam allegātū in fautorē d. T. quod l. 52. Taur. quę hodie l. 4. tit. 2. lib. 5. ordinā. Nou. Recop. Regia, habeat etiam locū in donis, que spōlus donat spōfe tēpore, quo volūt velari, antequā velētur, hoc cōstat ex d. Regia, ibi: Que la muger, y sus herederos ganē todo lo que seyendo desposados le oso el effuso dado: quia clarū est, quod dicuntur, & contestes faciūt plenam & integrā fidem & probationem, quia magna fides vnius supplet defectum alterius ita tener Ia. in l. 1. p. 1. cōstante, n. 4. ff. sol. matr. & A. lex. in l. sape. nu. 71. fi. de re ind. & Ant. Gom. vbi sup. d. 3. tom. c. 12. n. 21. vbi ad hoc allegat Bald. & Hippolyt.

Maxime t̄ quod in præsentī causa vñtra consanguinei, non sunt alij testes contestes, qui non sunt consanguinei, & tres, vel plures domestici vel consanguinei faciunt integrā fidem, vt tradit Ias. in l. p. 1. ait, cogentur a n. 2. vsque ad n. 12. ff. de edend. & Ber. Diaz de Lugo in reg. 746. limit. 19. & alijs plures, & licet hoc intellegatur in causa ciuilis parui præjudicii, secund. Ias. vbi supra, t̄ in proposito adiungit alijs testes extranei.

Sexto t̄ in hac causa fuit allegatum, quod renūtiatio mariti, dotti caute nō numeratæ, vel trāscrusus tēpore a iure dati ad opponēdam hāc exceptionē non numeratæ doris, quo casu nō fuit renūtiata, prejūdicat non tm marito, sed ēt̄ creditorib. suis, hoc probatur ex l. 1. p. 1. C. de non n. pecun. vbi probatur, quod creditores debitoris, qui non opposuit exceptionē non numerata pecunia aduersus alium creditorem, possunt ea vti, dum tam intra statuta tempora id faciant. Ergo elapsō tēpore non poterunt, per quę tex. loquens in exceptionē non numeratæ pecuniae, hanc opinionē tener plures referens Ant. Gom. in l. 45. Taur. nu. 86. dicens, hūc esse veriore intellectum illius l. & Roder. Suar. in rep. l. 1. 4. §. si tibi ob indicium, nu. 4. ff. de condit. ob turp. caus. & idem Ias. in l. p. 6. C. de his. quib. vt indign.

9. Et q̄n aliter veritas sciri non potest, seruū respōso credēdū est, vt in l. seruū respōso ff. de testib. de quo vltimo videndum est Greg. Lop. in l. 13. tit. 16. p. 1. in gl. Tormē. Ergo cū recipio & taxatio similiū rerū dotaliū, h. e. de axuar, cōmuniter soleat fieri in domo, & per cōsanguineos mulieris, & corā domesticis, verisimiliter non ita bene per alios hoc sciri potest, nisi per suprad. 10. Et ita t̄ videmus, quod ad probandam ætatem alijs plures allegans Matth. de Affl. decisi. N. capol. 402. n. 11.

- de quo late Roland. à Valle cons. 31. li. n. 4. & 43. cō. quo vidēdus est Bart. Salye. idem tenēs in l. si quis est ob-
monem dicit Ioan. Bpt. in suo ex ario communium opinio-
hac, nu. 9. C. de bon. proscript. & optime Ant. Gom. 3. tom.
num; lu. D. nu. 27. fol. 47.
- 15 Septimo allegatum fuit, quod eo, quod maritus vero tali res delinquent. & c. v. s. ad finem illius numeri, v-
toto tempore, quo duravit matrimonium, aluit vxo-
rem, prēsumitur recepisse dotem, ita tener alias alle-
gans Bald. Nouell. vbi supra, n. 15. quamvis Couar. post
alias vbi supra, in exemplum cœllat.
- 16 Quod probatur, t̄ quia maritus proper non solu-
tam dorem potest vxorem de domo expellere & ei
alimenta negare, tex. est. in l. fin. Codic ad Velleian. late fatus de criminis capitali, ante cōdemnationē haber-
Palat. Rub. in re p. per vestras, in 3. notab. n. 1. & sequent. fol. liberā administrationem bonorum, & potest alienare
189. de donat. inter vir. & vxor. Couar. in 4. 2 part. c. in titulo oneroso, vel lucrativo, dum tñ non faciat
prin. nu. 2. Ant. Gom. in l. 53. Taur. n. 31. Ergo cum eam a-
in fraudem, de quo etiam Ant. Gom. vbi s. n. 3. & 4. & t̄
luerit, vt est probatum, soluta fuit dos.
- 17 Octauo fuit allegatum, quod quando confessionem, fa faciūr informatione, iussi & pronuntiantur, quod
recepte doris fastam constante matrimonio p̄cedit d. pecunia sequestrata redideretur dicto nobili capro
promissio doris, talis cōfessio non p̄sumitur simulata, cū fiduciōne, & ita fuit factum & obtinui, mo quod
nec fista, vt late probat Bal. Nou. vbi 5. in d. 10. p. n. 18. & magis est, bona accusari de criminis, ex quo bona cō-
seq. & est communis opinio secund. vbi sup. in pr. n. 6. v-
fiscantur, de iure non debent capi, nec sayfiri ante se-
bi late tradit pro & contra, & Matth. de Afl. vbi sup.
tentia licet quidā extraordinarii iudices interim ca-
q̄i tenet hanc opin. & inquiri ita fuisse iudicatum piunt bona ipsius & sayfiri, ut in l. prohibit. C. de iur.
in conf. Neap. & quod noceat creditor. intermedii
fisc. l. 1. o. imo controversia pendente inquietat fac-
tates, quae descripsi non est, et in l. defensio facul-
tis, quod etiā sequitur Couar. vbi 5. n. 7. ver. ceterum, te-
statur ēt communem priorē hāc assertiōnē ex Bellon-
no, alios allegans Io. Bpt. vbi 5. d. lit. D. nu. 22. & 23.
fil. 4. 7. sui ex ario commun. opin. maxime, quia in præsenti
Regni Francie iudices, & altera praxis cum suo
extincta anctip̄ erit, vt tradit Rebuff. in comm. de cō-
causa pluribus testib. cōtestib. & fide dignis est p̄-
bata solutio doris, & ita non est necessariu, vt vitium
præsumptionibus & cōiecturis. Quibus sic viis, nullum
dubium habet iustitia dicta dominæ T. led debet
fieri prout ex sua parte est allegatum & peritum.

S V M M A R I A.

- 1 Sequestrari non debent bona in carcero. 2 Captus [hoc est] incarceratus habet administrationem
bonorum, & ei recte solvi potest.
3 Accusatio de aliquo crimen, ante condemnationem po-
tes alienare bona a titulo oneroso vel lucrativo, dum
tamen id in fraude non faciat.

Allegatio XII.

Fuit mihi iniunctum onus cōculendi; Virum captio-
pro causa criminalis priuata, possint capi & sequestrari
bona interim, quo lis durat & agitatur? Nam fuit detenus
& incarcерatus quidam nobilis per Regium iudicem
cuius verba sunt hec: Debet igitur esse presentis, contra
specialē super quidā delicto, qui quidē iudex seque-
stravit ei certam magnam quantitatē argenteos, &
exponēdā sunt ei illa capitula, de quibus fuerit inquiven-
incarcerato debitā, & cōcēdēt & depositū, &c. nobilis
petiti sunt ibi dicti, pecunie quantitatē & relaxa-
tiā, ut facultatem habeat defendēdi seipsum, & non solam
dicti, sed etiā nomina ipsa testimoniū, ut quid & q̄o sit dictū
apparet. & c. & ibi notant Dd. præcipue lo. de Anania
captus & detenus, & ad maiorem cautelam obtulit
n. 4. & Fel. n. 17. Marant. de ordin. ind. 6. par. princ. in princ.
fideiūssionē. Et fuit cōclusum super hoc articulo, & i-
n. 10. fol. 292. in paruis. & optime Bonifacius in tract. de ma-
pse informauit iudicē & probauit, nobilē hunc iustitiā
leſ. in Rubr. De inquisitiōnibus & carū formis, n. 15. fol. 267.
petere, & debet ei suam pecuniam tradi sequestrib. fū-
damentis. Primo per tex. expressū in l. reo. ff. de sola. cu-
ius verba sunt hec: Reo criminis postulato interim nihil
prohibet recte pecuniam a debitorib. solvi, aliquā plerique
innocentū necessario sūr egebūt, & ibi notant gl. Bar. &
Dd. inquit ibi Paul. de Cast. quod posito, quod cōfis-
tationem & proponere ut extra de accus. c. qualiter
subsequatur, non poterit fiscus iterū conuenire
& quando, & debet igitur. Nam quandocunque reo po-
debitores, etiam scientes accusationem propositam
sunt soluerunt, quia liberati sunt per rationem tex. i-
l. vnu. s. cognitum, nā defensionis facultas nō est de-
neganda, & c. C. de iur. fisc. defensionis, l. 1. o. Item, quia
melius est autem tempus occurere, q̄ post vñlera-
tam cauſam remedium quærere, sed alessores iuris
ac iustitiae ignari, contra Deum iustitiam contem-
nentes hoc non feruant. Hactenus ille. Idem etiam
tenet Bern. Diaz de Lugo in tract. crim. c. 118. & Anto.
potest, et post accusationē incoata. Est igitur ibi tex.
Gom. 3. tom. c. de delict. n. 50. & de iure Regio est expressa
expressus, quod administratio honorū capto nō de-
negatur, & per cōsequēs ei bona nō sequestratur, de
l. lib. 8. Non. Recop. Reg. quæ ll. sunt videnda omnino
Quin.

Secundo, t̄ per tex. etiā expressum in l. aufertr. s. in
reat. ff. de iur. fisc. cuius verba sunt hec: In reat. cōstitu-
tu, bona sua administrare potest, eique debitor recte bona fi-
de soluit, & inquit gl. ibi, quod bona sua administrare
potest, et post accusationē incoata. Est igitur ibi tex.
Gom. 3. tom. c. de delict. n. 50. & de iure Regio est expressa
expressus, quod administratio honorū capto nō de-
negatur, & per cōsequēs ei bona nō sequestratur, de
l. lib. 8. Non. Recop. Reg. quæ ll. sunt videnda omnino
Quin.

Sexta Allegatio

2 Quinimo t̄ in crimen nefando contra naturam, q̄ stāte appellatione, vt optimis rationibus aduersus o-
est delictum grauissimum, idem fieri p̄cipit per l. pinio, aliquorum decūmū fuisse per Senatū Parisien-
s. tit. 21. lib. 8. nou. Recop. Reg. quod est norandum, & sem ann. 1522. die 16. Decembri ostendit Petrus Reb;

opin suprad. tenet etiam Ang. de malef. verbo, fama pu-
in comment. ad Galicas const. 1. tom. in tract. de sententijs pro-
blica, nu. 37. & 38. & ibi eius additiones idem tenet & cō-
limitant, & Marc. Blanc de indicij, nu. 27. & 28. vol. 10. Item t̄ quod alimenta debeat solui ex redditibus &
trāl. diuers. D. fol. 69. & Aven. in addit. ad c. 5. de la residen-
& hoc habemus quotidie in præctica, & communiter
pressus in l. Impera. or, in s. ff. ad Treb. vbi dicitur sed pa-
ria sit & seruatur. Vidi tamen nonnullos iudices, no-
tantes hoc p̄acticare & denegantes copiam nominū
& dictorum testium usq; ad publicationem processus,
& præcipue hoc vidi seruari per aliquos iudices Ec-
clēstasticos, & etiam seculares, sed est contra iura ex-
pressa, & vt exiliū contra conscientiam, ideo iu-
dices semper seruent dictas ll. & iura, facientes quod
ipsi p̄cipiunt ll. & ita admoneo, nec enim velint
se crudeliores & severiores legibus exhibere.

S V M M A R I A.

3 Filius potest petere alimenta futura à matre sua, tenente
& possidente bona patris sui defuncti.

2 Præterita alimenta etiam peti possunt, quantum ad come-
stibilia in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus
in specie.

3 Idem est in alimentis debitib. à patre filio, quando filius ad
se alimentandū mutuum accepit, & illud debet.

4 Imo idem creditores possunt ea actere per actionem de in-
rem verso.

5 Alimenta quod debent solvi ex redditibus & accessionis-
bus patrimonij, non vero de proprietate.

6 An hoc procedat, quando redditus rerum pupilli sunt nulli, in
l. 24. in gl. Los bienes, n. 9. p. 6. vbi allegat bonum tex.
vel ita tenues, quod ex eis alio non possit.

7 Fructus legitimi, quando legitima cōfisit in speciebus, prad. est, quoniam debentur alimenta illi, qui est fu-
turus dominus bonorum, tenet etiam plures allegans
aduocatus ille Gafp. Boet. in tract. quem fecit de decim.
Allegatio X.

1 N causa Didac. F. super alimentis, quæ perita à ma-
tre sua tanq̄ matre, & tanq̄ possidente & tenente
bona patris sui defuncti. De futuris alimentis non est
dubium, quin ea petere possit, & ei fint p̄stanta, ut
pupillum non est expendendum supra redditus.

2 Et licet t̄ illa iura loquuntur in alimentis debitib.
tot. Hispan. iur. p̄st. c. 10. m. 9. fol. 84. qui n. 3. 4. & 5. id limi-
tare.

3 Præterita alimenta etiam peti possunt, quantum ad come-
stibilia in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus
in specie.

4 Idem est in alimentis debitib. à patre filio, quando filius ad
se alimentandū mutuum accepit, & illud debet.

5 Alimenta quod debent solvi ex redditibus & accessionis-
bus patrimonij, non vero de proprietate.

6 An hoc procedat, quando redditus rerum pupilli sunt nulli, in
l. 24. in gl. Los bienes, n. 9. p. 6. vbi allegat bonum tex.
vel ita tenues, quod ex eis alio non possit.

7 Fructus legitimi, quando legitima cōfisit in speciebus, prad. est, quoniam debentur alimenta illi, qui est fu-
turus dominus bonorum, tenet etiam plures allegans
aduocatus ille Gafp. Boet. in tract. quem fecit de decim.

Allegatio X.

1 N causa Didac. F. super alimentis, quæ perita à ma-
tre sua tanq̄ matre, & tanq̄ possidente & tenente
bona patris sui defuncti. De futuris alimentis non est
dubium, quin ea petere possit, & ei fint p̄stanta, ut
pupillum non est expendendum supra redditus.

2 Et licet t̄ illa iura loquuntur in alimentis debitib.
tot. Hispan. iur. p̄st. c. 10. m. 9. fol. 84. qui n. 3. 4. & 5. id limi-
tare.

3 Præterita alimenta etiam peti possunt, quantum ad come-
stibilia in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus
in specie.

4 Idem est in alimentis debitib. à patre filio, quando filius ad
se alimentandū mutuum accepit, & illud debet.

5 Alimenta quod debent solvi ex redditibus & accessionis-
bus patrimonij, non vero de proprietate.

6 An hoc procedat, quando redditus rerum pupilli sunt nulli, in
l. 24. in gl. Los bienes, n. 9. p. 6. vbi allegat bonum tex.
vel ita tenues, quod ex eis alio non possit.

7 Fructus legitimi, quando legitima cōfisit in speciebus, prad. est, quoniam debentur alimenta illi, qui est fu-
turus dominus bonorum, tenet etiam plures allegans
aduocatus ille Gafp. Boet. in tract. quem fecit de decim.

Allegatio X.

1 N causa Didac. F. super alimentis, quæ perita à ma-
tre sua tanq̄ matre, & tanq̄ possidente & tenente
bona patris sui defuncti. De futuris alimentis non est
dubium, quin ea petere possit, & ei fint p̄stanta, ut
pupillum non est expendendum supra redditus.

2 Et licet t̄ illa iura loquuntur in alimentis debitib.
tot. Hispan. iur. p̄st. c. 10. m. 9. fol. 84. qui n. 3. 4. & 5. id limi-
tare.

3 Præterita alimenta etiam peti possunt, quantum ad come-
stibilia in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus
in specie.

4 Idem est in alimentis debitib. à patre filio, quando filius ad
se alimentandū mutuum accepit, & illud debet.

5 Alimenta quod debent solvi ex redditibus & accessionis-
bus patrimonij, non vero de proprietate.

6 An hoc procedat, quando redditus rerum pupilli sunt nulli, in
l. 24. in gl. Los bienes, n. 9. p. 6. vbi allegat bonum tex.
vel ita tenues, quod ex eis alio non possit.

7 Fructus legitimi, quando legitima cōfisit in speciebus, prad. est, quoniam debentur alimenta illi, qui est fu-
turus dominus bonorum, tenet etiam plures allegans
aduocatus ille Gafp. Boet. in tract. quem fecit de decim.

Allegatio X.

1 N causa Didac. F. super alimentis, quæ perita à ma-
tre sua tanq̄ matre, & tanq̄ possidente & tenente
bona patris sui defuncti. De futuris alimentis non est
dubium, quin ea petere possit, & ei fint p̄stanta, ut
pupillum non est expendendum supra redditus.

2 Et licet t̄ illa iura loquuntur in alimentis debitib.
tot. Hispan. iur. p̄st. c. 10. m. 9. fol. 84. qui n. 3. 4. & 5. id limi-
tare.

3 Præterita alimenta etiam peti possunt, quantum ad come-
stibilia in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus
in specie.

4 Idem est in alimentis debitib. à patre filio, quando filius ad
se alimentandū mutuum accepit, & illud debet.

5 Alimenta quod debent solvi ex redditibus & accessionis-
bus patrimonij, non vero de proprietate.

6 An hoc procedat, quando redditus rerum pupilli sunt nulli, in
l. 24. in gl. Los bienes, n. 9. p. 6. vbi allegat bonum tex.
vel ita tenues, quod ex eis alio non possit.

7 Fructus legitimi, quando legitima cōfisit in speciebus, prad. est, quoniam debentur alimenta illi, qui est fu-
turus dominus bonorum, tenet etiam plures allegans
aduocatus ille Gafp. Boet. in tract. quem fecit de decim.

Allegatio X.

1 N causa Didac. F. super alimentis, quæ perita à ma-
tre sua tanq̄ matre, & tanq̄ possidente & tenente
bona patris sui defuncti. De futuris alimentis non est
dubium, quin ea petere possit, & ei fint p̄stanta, ut
pupillum non est expendendum supra redditus.

2 Et licet t̄ illa iura loquuntur in alimentis debitib.
tot. Hispan. iur. p̄st. c. 10. m. 9. fol. 84. qui n. 3. 4. & 5. id limi-
tare.

3 Præterita alimenta etiam peti possunt, quantum ad come-
stibilia in pecunijs numeratis, & quantum ad vestitus
in specie.

4 Idem est in alimentis debitib. à patre filio, quando filius ad
se alimentandū mutuum accepit, & illud debet.

5 Alimenta quod debent solvi ex redditibus & accessionis-
bus patrimonij, non vero de proprietate.

6 An hoc procedat, quando redditus rerum pupilli sunt nulli, in
l. 24. in gl. Los bienes, n. 9. p. 6. vbi allegat bonum tex.
vel ita tenues, quod ex eis alio non possit.

7 Fructus legitimi, quando legitima cōfisit in speciebus, prad. est, quoniam debentur alimenta illi, qui est fu-
turus dominus bonorum, tenet etiam plures allegans
aduocatus ille Gafp. Boet. in tract